

Frogner kirke

Fortsettelsen på et Menighetsblad 04.05.20

Nå kan vi åpne kirken litt igjen!

Siden mars har kirkebygget vært stengt for de fleste. Nå er det mulig å ha åpen kirke. Men bare om vi får nok frivillige.

Oslo bispedømmeråd og Fellesrådet har avgjort at det er anledning til å ha «åpen kirke» i begrensede tidsrom. Det er menighetsrådet som er ansvarlig og som bestemmer om og eventuelt når det skal være «åpen kirke» i den enkelte kirke. Frogner menighetsråd hadde saken oppe til behandling i sitt møte 4. mai, og besluttet at rådet vil søke å holde kirken åpen i de nevnte tidsrommene.

Det kan være inntil fem personer i kirkerommet av gangen. I tillegg bør det være en eller to vakter som påser at smittevernregler blir overholdt. Det skal foretas smitterengjøring etter hver gang det har vært arrangert «åpen kirke».

Frogner menighetsråd satser på å holde kirken åpen:

Tirsdager kl. 14-16

Torsdager kl. 10-13

Søndager kl. 12-15.

Vil du stille som kirkevakt for «åpen kirke i Frogner»?

Send e-post til

post.frogner@oslo.kirken.no

Skriv i emnefeltet:

Kirkevakt

*Per Vigeland. Liten engel.
Foto: Rut Ugland*

Ord fra soknepresten

Margunn Sandal

“Du må tro at jeg har savnet gudstjenestene i Frogner kirke denne siste måneden!» skrev en av dere til meg i e-post her en dag. Tidligere leder i menighetsrådet, Tellef Raustøl, har også sendt meg en tekst om sitt savn av kirken, som dere kan lese senere i bladet. Det begynner å merkes at vi ikke har kommet sammen på en stund. Akkurat nå er det unntakstilstand i verden og i kirken. Den kan være krevende, også for troen. Noen blir engstelige, mange kjenner et stor savn etter gudstjenestefellesskapet. Vanligvis kan vi få næring til troen rundt nattverdbordet når vi tar imot Jesus Kristus i brødet og vinen. Vi kan se, smake og sanse Guds konkrete nærvær. Nå er dette et savn.

Da kan vi trøste oss med at ordene fra Jesus til sine disipler også gir oss håp:

«Dere skal sørge, men sorgen skal bli forvandlet til glede!» (Joh. 16.20)

Her skal jeg ta et stort sprang til livet barnehagen, fordi det kan gi et bilde av håpet. Barn som skal begynne i barnehage må tilvennes. Først en time alene, uten foreldre, så to timer, så kanskje en halv dag og til slutt en hel dag. De må lære, at selv om foreldrene er borte, så kommer de tilbake. De kan aldri jo aldri vite det helt sikkert, selvsagt, det vil alltid være en usikkerhet der. Men så kommer mor eller far, og noen roper: Du blir henta! Og det som skjer da er bare magisk.

Diktet «Hentet», av Johann Grip, beskriver dette magiske øyeblikket.

HENTET

Barn

har en egen måte

å bruke språket på.

I barnehagen der

sønnen min går,

blir de for eksempel "henta".

Sunniva, du er henta! roper

de, når for eksempel Sunniva

blir hentet, og Sunniva

slipper det hun har i hendene

løper hvinende

nedover skråningen

rett

i armene på den

som står ved porten

og er kommet for å hente.

Når også jeg en gang

får øye på

at noen står i porten

og skal hente meg

da håper jeg

at det vil skje

nøyaktig slik

Informasjon fra daglig leder

Jens Jørgen Lie

Det er i tider med hvor man er nødt til å tenke annerledes og vi blir nødt til å gjøre hverdagslige ting på en ny måte, at vi egentlig ser hvor godt vi har det og hva det er vi tar for gitt i livet. Kirkens største utfordring om dagen er å nå ut til dere som bruker kirken ofte, til dere som er alene og kjenner på ensomhet og til alle andre som tar kontakt for kirkelige handlinger og opplever at kirken ikke er like fysisk åpen som før. Derfor har vi i Frogner kirke gjort noen grep for å nå ut til publikum med filmsnutter, andakter, tekster og musikk. Her har våre prester og kantor gjort et stort arbeid som kommer til å fortsette så lenge som nødvendig.

Menighetens økonomi

Menighetens økonomi er også sterkt berørt av krisen vi er inne i. Utleievirksomheten på Shafteløkken menighetshus og Kirkestuen har naturligvis fått en brå stopp inntil videre. Det betyr at arrangementer og møter blir avlyst eller ombooket til høsten. Dette fører til et betydelig inntektsfall

for menigheten som vil prege oss i hele år. Hvor hardt det til slutt vil ramme er avhengig av når det åpnes for mer normal aktivitet i samfunnet igjen. Slik det er nå så er det tilnærmet innkjøpsstopp i menigheten og vi må være svært kostnadsbevisste resten av 2020. Menighetsrådet skal behandle en sak om å aktivisere givertjenesten igjen. Vi trenger en aktiv givertjeneste for å kunne realisere konkrete prosjekter fremover og for å kompensere for bortfall av kollektinntekter i denne perioden. Dette skal menighetsrådet konkretisere på mandag 4 mai. Vi har en egen gavekonto som gjerne kan benyttes **1506.24.27385 og VIPPS 29616**

Barnehagen

Schafteløkken menighetsbarnehage har vært stengt siden 13. mars. Tirsdag 21. april åpnet barnehagen igjen med en noe kortere åpningstid enn vanlig og med litt færre barn. Jeg har lyst til å berømme styrer Bente Larsen og hennes mannskap for en formidabel innsats for å gjøre barnehagen klar for åpning med helt nye regler for samhandling og soneinndelinger. I tillegg har foreldrene gjort en betydelig

dugnadsinnsats for å fikse og ordne på forefallende vedlikehold mens barnehagen har vært stengt.

Schafteløkken Frogner menighets barnehage

Seniorsenteret

Nasjonalforeningen for folkehelse har sagt opp avtalen med bydel Frogner om å drive Frogner seniorsenter fra 1. januar 2021. De har også sagt opp leieavtalen for huset på Schafteløkken fra samme dato. Vi vet at bydelen er interessert i at det skal drives seniorsenter her også fra neste år, så menigheten er i dialog med bydelen om dette. Vi føler oss trygge på at det fortsatt skal drives seniorsenter på Schafteløkken også fra neste år og i lang tid fremover.

Hilsen fra diakoniutvalget

Det nyutnevnte diakoniutvalget i Frogner menighet hadde sitt første møte 28.04. 20.

Det oppsatte møte i mars, måtte avlyses på grunn av koronoutbruddet. Nå var alle fem i utvalget samlet, fire fysisk og to på telefon. Vi ønsker å starte med å sende en hilsen til alle i menigheten. Vi er her og tenker på dere.

På lokalt hold - innen menigheten - er informasjon viktig for å oppleve seg som en del av fellesskapet. I gamle dager var jo kirkebakken stedet for utveksling av informasjon. Nå savner vi vel alle å kunne samles til gudstjenester. Gudstjenesten er en så viktig del av menighetens liv og fellesskap, både gjennom liturgien, ordet, bønnen og sangen, og det fysiske samværet.

Selv om mye er lagt ut på nettet regner vi med at mange som kunne hatt glede av dette, ikke har tilgang til nett. Hvordan kan vi hjelpe hverandre til å 'logge på'? Flere sykehjem skaffer seg nettbrett. Noen tar på seg ansvaret for å veilede dem som trenger assistanse for å bruke smarttelefoner og I-pad.

Kanskje er telefonen den beste kommunikasjonsformen. Vi kan alle ringe to flere enn dem vi pleier å ringe.

I denne tiden kunne det vært godt for mange med litt oppmuntrende fysisk kontakt - en klem, en klapp på skulderen, et varmt håndtrykk. Når parolen er "HOLD AVSTAND!" slår det veldig uheldig ut for alle som bor i enpersons-husholdninger. Mange, både unge og gamle aleneboende kunne trengt å ha "ei hand å holde i". Hva kan vi komme med?

Vi i diakoniutvalget vil ringe regelmessig til flere av dere. Dersom du kjenner noen som savner å få en telefon, send en e-post til post.frogner@oslo.kirken.no og skriv i emnefeltet **Ring en i menigheten!** Og så legger dere ved informasjon om hvem diakoniutvalget skal ringe.

I sin påskehilsen til menighetsrådsmedlemmer og ansatte i bispedømmet hadde biskop Kari satt som overskrift "Påska er ikkje avlyst. Det er ikkje håpet heller". Og vi sier: Diakonien er ikke avlyst. Det er heller ikke håpet!

Vi satser på at vi snart kan møtes igjen, i kirken og på kirkekaffen, til middager, turer og andre arrangement.

Varm hilsen fra

Anne-Karin Hammershaug, Eirik Pettersen, Grethe Marianne Robertsen, Nina Saugstad, Bredo Stabell, Margunn Sandal

Per Vigeland. Den hjemkomne sønnen. Foto: Rut Ugland

Jeg savner kirkerommet!

Tellef Raustøl

Koronaepidemien skaper savn.

Jeg savner fysisk samvær med mine barnebarn, barn og søsken. Ikke minst savner jeg muligheten til å besøke min mor på snart 98 år som har fast plass på sykehjem. Der er det besøksforbud.

Men jeg savner også kirkerommet. Jeg er vokst opp i en folkekirketradisjon hvor kirkehuset og kirkerommet har viktige funksjoner.

I dag synes jeg det er vanskelig å tro uten tilgang til mitt kirkerom for å feire søndagens høymesse. Kirkerommet gjør søndagen til en annerledes dag. Det er Herrens dag; dies Dominis» på latin og «Domenica» på italiensk. Kirkerommet har sine symboler, glassmalerier, ritualer, nattverd, dåp, salmesang, orgelmusikk, bønner og liturgi som er helt avgjørende elementer i tilbedelse og tro. Kirkerommet gir meg fred og ro til å se bakover og til å legge dagene som kommer i Guds hender. Kirkerommet er stedet for min tro. Det minner meg om tidligere opplevelser, milepæler og begivenheter. Kirkerommet minner meg om livets overganger, alt har en begynnelse og en slutt. Kirkerommet er stedet trosfellesskapet møtes. Vi tror aldri alene, alltid sammen med noen.

Det kristne håp i koronaens tid

Teksten er hentet fra påskebrev fra biskopen 01.04.2020

Av Oskar Skarsaune

Biskop Kari har bedt meg reflektere litt over temaet i overskriften. Et oppdrag jeg tar imot som en stor ære, men

også som alt annet enn lett og enkelt. Det følgende er et famlende forsøk, ikke mer. Til hvert punkt må mange forbehold tas. Jeg vet det, men har droppet dem.

1. Jeg tror vi gjør klokt i å løfte blikket litt høyere enn til vår egen private horisont. Vi er utrolig privilegerte, vi som lever i Norge. Også i koronaens tid er vi det. Vi har ett av verdens beste offentlige helsevesen, som ikke behandler oss ulikt etter hva vi er i stand til å betale. Vi har kloke mennesker med hjartet på rette staden i lederposisjonene i samfunnet vårt. Vi har mye å være takknemlige for. Det bør få oss til å åpne hjertene våre for alle dem som har det mye verre enn oss. Vi behøver ikke gå utenlands for å finne dem. De mest utsatte i vårt eget samfunn er enda mer utsatte nå. Det samme gjelder i globalt perspektiv. Jeg fryser ved tanken på hvordan det skal gå med alle dem som lever i fattige land omtrent uten helsevesen, for ikke å snakke om de hjemløse flyktingene som er stuert sammen i overfylte leire uten noen fungerende infrastruktur i det hele tatt. De bildene som kan vente oss hvis og når koronaen gjør sitt inntog der, tror jeg blir

så fryktelige at vi kanskje ikke vil orke å se dem.

2. Dess mer jeg lytter til ekspertenes ord på TV, dess mer tenker jeg at det sekulære håpet i koronaens tid er at vi skal komme tilbake til situasjonen slik den var før koronaen meldte sin ankomst. Kort sagt: når koronaen er borte – da er det, som Jan Eggum synger, «på'an igjen». Vi håper at vekstøkonomien skal ta seg opp, som før, at vi jevnt og sikkert kan øke vår realinntekt og vårt forbruk, som før. Det er ikke bra for klodens klima, det er ikke bra for verdens fattige, og det er egentlig ikke bra for oss rike heller. – Hvis dette skjer, er det beviset på at vi ikke er blitt det spor klokere og ikke har trukket noen visdom av korona-erfaringen. Da havner vi i dårlig selskap – i selskap med den rike bonden i Lukas 12,13–21. I engelske bibler kalles han The Rich Fool. Som de fleste mennesker, hadde han et behov for å føle seg trygg. Trygg! Da var det ikke nok med det daglige brød, det var ikke nok med brød for resten av året heller, det var først når han kunne si: «Nå har du mye godt liggende, nok for mange år. Slå deg til ro, min sjel, spis, drikk og vær glad!» – det var først da han følte seg

trygg. Koronaen bør ha lært oss hvor skjør den tryggheten er. Bør ha lært oss at alt kan rakne.

3. Det kristne håp er annerledes. Det handler om en helt annen måte å leve på. Det kristne håpet bærer en drøm i seg, en drøm om forandring allerede her og nå, som videreføres i fullkommen form i det evige gudsriket. En måte å leve på som her og nå innebærer radikal deling, fra dem som har til dem som ikke har. En måte å leve på som ligner den Jesus viste oss. Han, som var hos Gud og var Gud lik, han ga avkall på det, ble menneske og kom i en tjeners skikkelse (Fil 2,5ff). Han var Sønnen, Gud lik, men bøyde seg ned og tok tjenerens plass, slavens arbeid (Mark 10,43–45). Han var Mesteren, som vasket føttene til lærlingene sine. Jeg har gitt dere et eksempel, sa han (Joh 13). «La samme sinnelag være i dere som også var i Kristus Jesus!» (Fil 2,5). – Jesus beskrev selv denne måten å leve på i all sin undervisning, ikke minst i Bergprekenen. Tryggheten i livet består i å ha sin trygghet hos Gud, i hans omsorg. Den beskytter oss ikke mot alt ondt, den beskytter oss ikke mot sykdom, lidelse og død. Men den beskytter oss mot det

største av alle onder: å falle ut av Guds hånd. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til (Rom 14,8). 4 av 4

4. Til slutt: Det kristne håp handler ikke bare om oss mennesker. Det handler om hele skaperverket, det handler om jordens forvandling. Det handler om helbredelsen av en såret og skadet jord. Dette lar seg ikke beskrive i sakprosa, men i poetens språk får vi en anelse om det og en smak av det:

*En dag skal Herrens
skaperdrømmer møte / den
jord som slektens ondskap har
lagt øde.*

*Og det er dommens dag. Hvert
kne seg bøye! / All ære til vår
skaper i det høye!*

*Og Han som hang på korset,
tornekronet, / skal løfte verden
opp til Gud, forsonet.*

*Han er Guds offerlam. Hvert
kne seg bøye! / All ære til vår
Fader i det høye!*

Eyvind Skeie
1978, NoS 2013 nr. 511, v. 1 og 4

Behov for samtale med prest?

Vi prestene ringer eller sender SMS til dem som vi hører kan ha et ønske om det. Kjenner du noen vi skulle kontaktet, eller trenger du selv en å snakke med? Ring en av prestene:

Sokneprest i Frogner Margunn Sandal, tlf. 480 06 601

Sokneprest i Bygdøy Rut Ugland, tlf. 909 61 531

Kapellan i Frogner og Bygdøy Arne Slørdahl, tlf. 959 93 487

Alle prestene tjenestegjør både i Bygdøy og Frogner sokn.

Menighetsblad på e-post. Vi prøver fortsatt å lage et menighetsblad/nyhetsskriv som kan sendes ut på e-post. Vi trenger din hjelp for å nå så mange som mulig. Be alle som kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet: **Send menighetsblad!** Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende dem e-post med informasjon om det som skjer i disse koronatider.

Om du *ikke* ønsker å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-post til

post.frogner@oslo.kirken.no.

Og be dem skrive i emnefeltet: **Ikke send menighetsblad**

Følg oss på nett!

www.frognerkirke.no

og

www.facebook.com/frognerkirke